

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

25 januari 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de organisatie van het WK voetbal in 2018 door de Benelux
Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het financieren van voetbalstadions door de Vlaamse overheid

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

De voorzitter: Vandaag is het gedichtendag. Wie dat wil, mag een gedicht voordragen.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens:

*Als Mozes lid van een commissie was geweest,
dan zaten de joden nu nog in Egypte.
(Gelach)*

De heer Dany Vandenbossche: Ik heb gekozen voor een absolute klassieker omdat die zeer toepasselijk is, soms ook op wat zich hier in het parlement afspeelt.

HET HUWELIJK

*Toen hij bespeurde hoe de nevel van den tijd
in d' ogen van zijn vrouw de vonken uit kwam doven,
haar wangen had verweerd, haar voorhoofd had doorkloven
toen wendde hij zich af en vrat zich op van spijt.*

*Hij vloekte en ging te keer en trok zich bij den baard
en mat haar met den blik, maar kon niet meer begeren,
hij zag de grootse zonde in duivelsplicht verkeren
en hoe zij tot hem opkeek als een stervend paard.*

*Maar sterven deed zij niet, al zoog zijn helse mond
het merg uit haar gebeente, dat haar tóch bleef dragen.
Zij dorst niet spreken meer, niet vragen of niet klagen,
en rilde waar zij stond, maar leefde en bleef gezond.*

*Hij dacht: ik sla haar dood en steek het huis in brand.
Ik moet de schimmel van mijn stramme voeten wassen
en rennen door het vuur en door het water plassen
tot bij een ander lief in enig ander land.*

*Maar doodslaan deed hij niet, want tussen droom en daad
staan wetten in den weg en praktische bezwaren,
en ook weemoedigheid, die niemand kan verklaren,
en die des avonds komt, wanneer men slapen gaat.*

*Zo gingen jaren heen. De kindren werden groot
en zagen dat de man die zij hun vader heetten,
bewegingloos en zwijsend bij het vuur gezeten,
een godvergeten en vervaarlijke' aanblik bood.*

Een gedicht van Willem Elsschot.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb uit 'Het Liegend Konijn' een kort gedicht geselecteerd van Sylvia Hubers. Het

gaat niet over de politiek of het parlement, maar over mezelf en mijn vrouw. Ik wil van de zeldzame gelegenheid gebruikmaken om in dit huis iets te doen voor haar, namelijk het voorlezen van een gedicht. Ik hoop dat ze het hoort.

*Hij is niet thuis.
Als hij niet thuis is
schrijf ik namen op de muren.*

*Ik bak eieren met namen.
Soms belt hij op.
Dat hij thuiskomt.*

*Hij noemt het aantal minuten
uren dagen.*

*Ik weet hoeveel vreemde bewegingen
ik in die tijd kan maken.*

*De muren weten
hoeveel vreemde bewegingen
ik maak.*

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de organisatie van het WK voetbal in 2018 door de Benelux

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijk tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het financieren van voetbalstadions door de Vlaamse overheid

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik zal het sec houden. Ik heb geen gedicht voorbereid.

Ik heb een vraag aangaande de organisatie van het WK voetbal in 2018 naar aanleiding van de bijeenkomst van het Beneluxparlement begin december 2006. Verschillende leden van het parlement spraken zich uit voor de organisatie van het WK in de Benelux in 2018. Dat idee is onmiddellijk opgepikt door federale parlementsleden, over de partijgrenzen heen. Ze stellen dat we met die organisatie de mogelijkheid hebben om de belangrijkste en grootste sport opnieuw in de spotlights te plaatsen in ons land. We weten allemaal in welke crisis het Belgische voetbal momenteel verkeert. Grote

sponsors haken af en heel wat Belgische clubs zitten in financiële moeilijkheden. Ook de kloof tussen de Belgische en Europese clubs wordt steeds groter, en het is niet omdat ik supporter van 'den Antwerp' ben dat ik dat zeg. Een organisatie van het WK zou daar iets aan kunnen veranderen.

Dat vraagt uiteraard een uitstekende voorbereiding. We kunnen het kampioenschap niet organiseren zonder vooraf te bespreken hoe we ons daarop moeten voorbereiden. We moeten nagaan hoe het mobiliteitsaanbod kan worden verbeterd. Dat is noodzakelijk om een dergelijk evenement te kunnen organiseren. Daarnaast moet er ook worden gezorgd voor de nodige sportinfrastructuur enzovoort. Er moet een belangrijke inspanning worden geleverd, die echter ook belangrijke resultaten kan opleveren.

Het is voor mij belangrijk dat Vlaanderen hierin binnen de Benelux een voortrekkersrol speelt. In het federaal parlement blijkt er alvast bij collega's eensgezindheid te bestaan om het secretariaat naar Vlaanderen, en al dan niet naar Antwerpen, te halen.

Mijnheer de minister, is het volgens u aan te raden dat Vlaanderen mee aan de kar trekt om het wereldkampioenschap voetbal binnen te halen? Bent u bereid mee te zorgen voor de noodzakelijke investeringen? Welke rol is in dit dossier weggelegd voor Vlaanderen? Hoe wenst u dit te ondersteunen? Heeft Vlaanderen de mogelijkheden om een voortrekkersrol te spelen door bijvoorbeeld de mogelijkheden te bieden het secretariaat in Vlaanderen te vestigen? Is Antwerpen hierbij voor u een optie? Acht u het noodzakelijk dat er nu al geïnvesteerd wordt in oplossingen voor mobiliteitsproblemen met het oog op de organisatie van het WK in 2018? Hebt u hieromtrent al maatregelen genomen of contact gehad met uw Vlaamse en federale collega's?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal van start gaan met een tekst van een dichteres die u waarschijnlijk niet kent. Ze heet Suzanne Antonis en komt uit mijn eigen dorp. Vijf jaar geleden heeft ze een aantal gedichten gebundeld waarin ze de verschillende locaties uit ons dorp beschreef. De gemeente is gelegen aan de bovenstroom van de Nete, waar het water nog proper is.

DESSEL

*Tussen woordenstromen
ligt mijn dorp.*

*Hier gooi ik mijn ziel
vanaf de brug
– en op goed geluk –
in het heldere Netewater.*

*Zo klinkt straks
ook mijn poëzie
nadat de klankborden
van de oevers
het teveel aan woorden
achter de scheve takken haken.*

*Steeds dieper zoek ik
naar witregels en weglatingen.
Voel achter de komma's,
naar wat nog meer verzwegen wordt.*

*In volmaakte verzen
drijft mijn gedicht
zwijgend en
zielstevreden verder.*

Van de poëzie ga ik over naar de realiteit.

Mijnheer de minister, mijn vraag houdt verband met de punten die mevrouw De Ridder heeft aangehaald. De onmiddellijke aanleiding van mijn vraag zijn de plannen van Club Brugge om een nieuw stadion te bouwen in Loppem-Zedelgem. Dit staat uitgebreid te lezen op de webstek van de club.

Mijnheer de minister, in de pers hebt u daar al op gereageerd. In De Morgen van 11 januari 2007 – ik hoop dat prins Filip daar geen problemen mee heeft – zei u: "Ik ben bereid om mijn verantwoordelijkheid op te nemen. We kunnen samen met hen rond de tafel zitten om alternatieve oplossingen te bedenken. We hebben de knowhow en de centen – al weet ik nog niet hoeveel."

In Het Nieuwsblad lezen we het volgende: "Vlaams minister van Sport Bert Anciaux kondigde aan dat de overheid de bouw van nieuwe stadions zal steunen. 'De komende jaren wordt 225 miljoen euro geïnvesteerd in zwembaden, sporthallen en kunstgrasvelden. Ook in het voetbal willen we een grote stap zetten. We willen de nieuwbouw van enkele grote voetbalcomplexen in Vlaanderen en Brussel mogelijk maken.'"

Op zich is dit niks nieuws. Het bedrag van 225 miljoen euro staat ook ingeschreven in de beleidsbrief Sport. Ik citeer uit uw beleidsbrief: "Via een forse impuls van 225 miljoen euro kan de volgende jaren de bestaande achterstand inzake sportinfrastructuur voor 35 percent weggewerkt worden, wat een enorme duw in de rug betekent voor het Sport voor Allen-beleid in Vlaanderen (...). In deze fase wordt daarom gekozen voor vier soorten projecten: de nieuwbouw en renovatie van eenvoudige sporthallen; de nieuwbouw en renovatie van multifunctionele sporthallen; de nieuwbouw van kunstgrasvelden voor ploegsporten; de nieuwbouw en renovatie van zwembaden. Al naargelang de projectgrootte kunnen de 225 miljoen euro investeringsmiddelen in theorie leiden tot 50 à 550 dossiers. (...) Het zijn

de nieuw verkozen lokale besturen die de lokale noden zullen detecteren, en die zo de concrete inzet van de 225 miljoen euro mee zullen bepalen.”

Uit deze tekst leid ik af dat vooral lokale projecten voor de amateur-sportbeoefenaar worden gestimuleerd, en niet zozeer grote projecten voor de profs. Dit alles moeten we ook plaatsen in het Sport voor Allen-beleid.

Nog niet zo heel lang geleden hadden we het in deze commissie ook over de politieke houding ten opzichte van de voetbalbond en de eventuele evolutie bij die organisatie.

Mijnheer de minister, is er een koerswijziging, waarbij u op korte termijn ook investeringen in grote voetbalstadions mogelijk maakt? Daar is misschien wel nood aan. De vraag is echter of daar die 225 miljoen euro voor moet worden aangesproken. Wat is uw visie daarop?

Tot nog toe werd het voetbal, en meer bepaald de jeugdwerking, niet gefinancierd, om de druk op de ketel te houden in het kader van de splitsing van de voetbalbond waarbij men zich confirmeert aan de federale logica zoals de andere sportbonden dit gedaan hebben. Neemt u die druk niet weg door nu reeds die toezeggingen te doen, of hebt u andere vooruitzichten? Wat is de stand van zaken in de gesprekken met de voetbalbond? Ik heb vernomen dat de heer De Keersmaecker niet onverschillig staat en bereid is het gesprek met u aan te gaan.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik pleit voor enige behoedzaamheid. Vroeger zaten die budgetten bij de minister-president. Ik herinner me de bouw van stadions in functie van Euro 2000. Dat zijn aparte budgetten die op geen enkel moment mogen ten koste gaan van wat wij via onze decreten naar de brede sport en het topsportbeleid brengen. In feite is dat evenementensponsoring. Ik geloof er sterk in dat Vlaanderen een positieve uitstraling moet opbouwen via het aantrekken van internationale organisaties, zeker ook in de sportwereld, maar niet ten koste van het normale sportbudget.

Om het geheel te relativiseren, wil ik enkele citaten voorlezen uit een prachtig boekje, samengesteld door Frank Bulcaen. “Een bekend voetballer werd voor een enorm transferbedrag verkocht en hij zou daarbij ook zelf pakken poen scheppen. Toen een journalist opmerkte dat hij veel meer verdiende dan de premier van het land, antwoordde hij: ‘Ja, dat kan, maar ik voetbal ook veel beter.’”

Een citaat van Louis De Pelsmaeker: “De hypocrisie van sommige voetbalploegen kent blijkbaar geen grenzen. Zo was er onlangs het geval van een eersteklasseclub, die 124.000 euro nodig had voor investeringen in de

veiligheid van het stadion. Daar was zagezegd geen geld voor en de zaak werd doorgeschoven naar de gemeentelijke overheid. Dezelfde avond kocht dezelfde club een buitenlandse speler voor 11 miljoen frank of 272.000 euro, op basis van videobeelden.” De overheid moet weten waar ze haar geld in steekt.

Ik breng nog een citaat van Jos Vaessen, de voorzitter van eersteklasseclub KRC Genk, op een nieuwjaarstoespraak twee jaar geleden: “Als ik over de Belgische Voetbalbond en de profliga iets wil zeggen, zou ik beter een minuut stilte vragen. Gelukkig is Raymond Goethals gestorven, anders was er dit jaar geen activiteit bij de bond geweest.”

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, ik wil ook een gedicht voorlezen in het Vlaams Parlement, dat steeds meer belang en bevoegdheden krijgt, en dat op een boogschut van het federale parlement en andere Belgische symbolen. Hier is een gedicht van René De Clercq het best op zijn plaats. Het gaat niet over de splitsing van de Voetbalbond, maar over een andere splitsing.

*Er ligt een staat te sterven,
Was nooit geheel gezond,
Hij liet een volk verderven,
Ging zelf daaraan ten grond.*

*Er ligt een staat te sterven,
Heel zachtjes, zonder pijn,
Twee volkeren zullen erven.
Ik zal op de uitvaart zijn.*

Wat de vraag van mevrouw De Ridder betreft, stel ik me de vraag in hoeverre de faillissementen van bepaalde clubs niet de fout zijn van die clubs zelf. Ik weet niet of we daar financieel of mentaal moeten bijspringen. Er wordt gesproken over de trekkersrol van Vlaanderen en over het secretariaat dat in Vlaanderen zou worden gevestigd. Ik vind dat op zich positief, maar het is vooral de bedoeling dat we Vlaanderen op die manier profileren. Hoe concreet zal men Vlaanderen kunnen profileren indien dit verhaal doorgang zal vinden? Zijn we daartoe bereid? Welke steden en plaatsen in Vlaanderen komen er in aanmerking?

De heer Van Dijck maakt een opmerking over 50 tot 550 dossiers. Hij leidt daar uit af dat dat vooral voor de amateursportbeoefenaar zal ten dienste staan. Dat hopen we. Ik stel me de vraag in hoeverre het de taak van een overheid is om een miljardensector als het voetbal te ondersteunen. Het is mijns inziens de bedoeling om recreanten en amateursportbeoefenaars te ondersteunen, de mensen te laten bewegen en aan het sporten te zetten, niet om de commercialisering nog verder te

steunen. Ik heb hierover dezelfde opmerking als de heer Sauwens: zou Vlaanderen stadions gaan kopen terwijl de ploeg die er mag in spelen vele miljoenen uitgeeft voor nieuwe spelers? We moeten voorzichtig zijn in het ondersteunen van voetbal door het bouwen van stadia ten behoeve van de voetbalclubs.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André van Nieuwkerke: Mijnheer de voorzitter, ik ga een kort verhaal brengen omtrent een gedicht van Hugo Claus dat ik onlangs heb gelezen. Het is 1946 en Hugo Claus is op bezoek op het ouderlijke erf van Roger Raveel. Hugo Claus zit in de keuken en Roger Raveel, wiens moeder stervende is, komt binnen. Raveel gaat naar de gootsteen, wast zijn handen en zegt: “Ik heb de dieren te eten gegeven en de deuren der stallen dichtgedaan.” Claus zegt daarop: “Herhaal dat eens, Roger.” Roger Raveel doet dat, en rond die twee zinnen heeft Claus een prachtig gedicht gemaakt over de dode moeder van Raveel.

Ik wil mij aansluiten bij de vraag over de voetbalstadions van profclubs. In de regio Brugge zitten we momenteel met de vraag van Club Brugge om in een open gebied een nieuw stadion neer te planten. Ik ben deze week ook naar de Vlaamse Bouwmeester gaan luisteren en die benadrukte dat we aandacht moeten hebben voor ons landschap en de open ruimtes.

Vlaanderen kan, net als voor het Europees Kampioenschap in 2000, een inspanning doen. We mogen die inspanning echter niet alleen dragen. Privépartners moeten daarin meespelen. Het klopt dat de huidige voetbalstadions niet aangepast zijn aan de moderne noden. Je moet iets doen met de beschikbare ruimte: winkelcentra, dienstverlening en dergelijke meer. De overheid mag dat niet alleen bekostigen, maar moet daarvoor samenwerken met privépartners.

We moeten ook overleggen met de Belgische Voetbalbond over enkele randvoorwaarden voor onze financiële injectie. We moeten de huidige kwaliteit van de competitie ter discussie stellen. We kunnen de voorwaarde stellen dat de competitie sterker moet worden, bijvoorbeeld via een Benelux-competitie, die minder Belgische ploegen telt, maar waarin ook de Nederlandse topclubs meespelen. Topsporteconomen zeggen dat dat de ideale formule is.

Topsport is ook een vorm van economie. We mogen daar niet naïef in zijn. Als we financieel participeren in het topvoetbal, moeten we dus ook strenger en meer dirigerend te werk gaan. Uiteraard moeten we dan ook een logische planning maken van welke clubs we daarbij gaan betrekken.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik ben geen gedichtennicht, maar ik wens jullie in de toekomst veel meer inzicht.

Ik wil op de vragen aansluiten als ervaringsdeskundige. Een paar jaar geleden heb ik mij laten overhalen om ondervoorzitter te worden van een Belgische eerste klasser, met name STVV. Het verhaal van die club is het verhaal van heel veel voetbalclubs: clubs die boven hun stand leven, die lokale baronieën zijn, die denken dat ze alles mogen en dat ze alles moeten krijgen van de overheden. Ik vind dat verkeerd.

We moeten proberen niet uit te geven wat we niet hebben en de tering naar de nering te zetten. We moeten het jeugdbeleid verstevigen met lokale voetballers, zoals de minister ook wil. We moeten ervoor zorgen dat voetbal opnieuw een sociaal evenement wordt. Dat is al zo in Sint-Truiden en in Genk, en ik hoop dat het bij andere clubs ook zo wordt.

De overheid mag niet opdraaien voor de stadions. Laten we proberen een samenwerking op te zetten tussen publieke en private partners, zoals de heer Van Nieuwkerke zei. We mogen zeker niet uitgeven wat we niet hebben.

Drie weken geleden was ik in Zuid-Afrika, waar het volgende wereldkampioenschap plaatsvindt. Ik hoop dat het lukt en dat de stadions tijdig in orde raken. Mijnheer de minister, in plaats van ons geld hier te vergooien aan een aantal megalomane stadions, kunt u het beter aan de Zuid-Afrikaanse stadions geven, zodat Zuid-Afrika een fantastische kans krijgt om zich te ontwikkelen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit mij aan bij de heer Van Nieuwkerke. Als goede West-Vlamingen zijn wij ambitieus als het over het voetbal in onze provincie gaat.

Ik wil wel enige nuances aanbrengen bij het topvoetbal en de topsport in het algemeen. Wanneer het sportieve ondergeschikt wordt aan het economische, moeten we in deze commissie aandacht hebben voor de sportieve kwaliteit.

Net als sommige van mijn collega's, ben ik erg bekommerd om monumenten en landschappen en om het Vlaamse erfgoed. Het project van Club Brugge wordt een moeilijke evenwichtsoefening tussen enerzijds de zorg voor het Vlaamse landschap – het gaat om een uitbreiding van het Chartreusegebied in Brugge – en anderzijds de mogelijkheden die topsport biedt.

Ik werkte in Brugge van 1997 tot eind 1999. In die periode werkten we in hetzelfde team en in hetzelfde gebouw voor Brugge 2002 en voor de voorbereiding

van het Europese voetbalkampioenschap Euro 2000. Ik herinner mij dat de overheden voor de aanpassing van het Jan Breydelstadion, het voormalige Olympiastadion, aan de UEFA-normen ongeveer 500 miljoen frank investeerden. Toen werd al aan de club voorgesteld om het stadion ook nog op een andere manier aan te passen, zodanig dat er meer businessseats konden worden gemaakt en zodanig ook dat er een aantal handelsactiviteiten konden worden georganiseerd. Toen heeft die club daar, enigszins hoogmoedig, niet op geantwoord omdat ze het toen niet aankon.

Ik kan begrijpen dat de tijden evolueren, dat een club kan groeien en nieuwe ambities kan hebben. Mij niet gelaten. Maar het is een beetje wrang dat we een half miljard frank van de samenleving investeren en dat we zeven, acht jaar later opnieuw dat bedrag zullen moeten investeren om voor kleinere clubs – ik denk aan Cercle Brugge – een adequaat stadion te bouwen. Er is hier een spanning in verschillende dimensies: de verhouding privé-overheid, de verhouding topsport-economie, de zorg voor de natuur, in dit geval het landschap. Ik roep op om met heel veel omzichtigheid en wijsheid deze dossiers te behandelen. Ik doe niets af aan het feit dat het ‘Belgische’ voetbal in Europa een achterstand heeft en dat de infrastructuraanpassing een bijdrage kan leveren om die achterstand te helpen inlopen, maar ik weet niet of dit de meest prioritaire doelstelling in dit soort dossiers moet zijn. De kwaliteit van de samenleving hangt niet af van het louter sport-economische van die doelstelling. Dat is ‘far beyond’ topsport. Hier spelen veel andere belangen.

De voorzitter: de heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Ik wens mij aan te sluiten bij de heer Caron, die in dit verband zeker honderd keer deskundiger is dan ik. Ik wil een zelfgemaakt gedicht voordragen. Ik ben blij dat ik als man van 51 beantwoord aan het profiel van de gemiddelde Vlaamse dichter. Mijn gedicht heet ‘Actualiteit’, het is dan ook uit de actualiteit genomen.

*Alles is ontstoken, de toorts en de toorn,
de koorts aan mijn ingewand;
het stuk moet heten:
“Die Liebe, und wie man sie repariert”.
Die titel stond in een of andere
Frankfurter Allgemeine.
Et comme la mort de l’abbé Pierre
nous fait triste,
alsof alle wijnglazen voortaan dof zullen zijn
en Jeruzalem onbereikbaar.
Het weeklaag van een leger daklozen,
laatste hommage
aan de oever van een of andere Seine.
Aan een van de randen van Tsjaad
staat de Zweed Engström, als nieuwe Wallendorf
te ijsberen – hij denkt niet aan*

*zijn eigen hoge Noorden en hoe het stilaan smelt, –
maar de zwartgeblakerde schedels van Darfoer
en de geschonden schoten van de zwarte vrouwen
baren... hem zorgen, –
hij krijgt ze in het Westen aan de straatstenen niet kwijt.*

*Intussen begraaft Istanbul Hrant Dink,
kapotgeschoten Armeense ziel,
de ingestorte brug van Turkije.
De eeuw van de eeuw: Museeuw.*

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Ik lees een heel kort gedichtje. De titel is: ‘Kwetsen’.

*De dagen gaan open en dicht.
Nu ligt er een mes aan mijn voeten.
Straks brandt het licht.*

Ik lees straks nog wel iets. Nu antwoord ik heel kort op alle vragen. Om te beginnen die van mevrouw De Ridder. Sta me toe, mevrouw De Ridder, op uw vragen een gezamenlijk en voorlopig nog zeer beknopt antwoord te geven. Voorlopig, want het dossier zal zonder enige twijfel de volgende weken en maanden nog wel evolueren.

Zowat een maand geleden werd ik samen met de minister-president gecontacteerd door de Koninklijke Belgische Voetbalbond in verband met de eventuele plannen om een kandidatuur in te dienen voor de organisatie van de eindronde van de Wereldbeker in 2018. De voetbalbond overweegt deze kandidatuur samen met de KNVB, de Nederlandse voetbalbond. De vraag van toenmalig voorzitter Jan Peeters was of de overheden in ons land akkoord konden gaan met het plan van de voetbalbond om hierover eerst een wenselijkheidsstudie te laten uitvoeren. Dat werd geagendeerd door het interministeriële overlegcomité en iedereen kon daarmee vanzelfsprekend akkoord gaan. Meten is weten.

Intussen is die studie nog steeds niet gestart. De Belgische voetbalbond wacht immers op een antwoord van de Nederlandse voetbalbond om te weten of er interesse bestaat om een dergelijk gezamenlijke kandidatuur in te dienen. Want, in tegenstelling tot eerdere berichten die hierover werden verspreid, onder meer door Alain Courtois, is die toezegging er blijkbaar nog steeds niet. De Nederlandse voetbalbond heeft beloofd hierover tegen 15 februari uitsluitsel te geven. U begrijpt dat ik mij als minister van Sport moeilijk kan uitspreken over concrete vragen over de rol van de Vlaamse Gemeenschap hierin, als er nog geen duidelijkheid bestaat over de interesse bij onze noorderburen voor een gezamenlijke kandidatuur of als die wenselijkheidsstudie nog niet eens is gestart, laat staan uitgevoerd.

Ik wacht dus, mevrouw De Ridder, af wat de verdere ontwikkelingen zijn in dit dossier.

Mijnheer Van Dijk, van de 225 miljoen euro waarin ik voorzie voor het sportinfrastructuurfonds gaat er geen euro naar de voetbalstadions. Ik heb bovendien niet gezegd dat we het geld hebben, maar wel dat we misschien voor het geld kunnen zorgen. Dat is een lichte aanpassing van het geciteerde citaat. Ik wil coördinerend optreden en ook zorgen voor middelen. De Vlaamse Gemeenschap kan ook geld creëren. Met een aantal bestemmingswijzigingen kan een interessante financiële operatie worden neergezet. Ik herhaal wat ik ook in de Vlaamse Regering heb gezegd. Ik ben er niet in geïnteresseerd om voetbal, of sport in het algemeen, te gebruiken om handels- of commerciële doeleinden te realiseren. Ik ben eventueel wel bereid om handels- en commerciële instrumenten aan te wenden om sportieve doeleinden te realiseren. Er is op zich geen koerswijziging.

In juni van vorig jaar heeft de Vlaamse Regering het dossier alternatieve financiering sportinfrastructuur goedgekeurd. Daarin werden de voetbalstadions buiten beschouwing gelaten. Ik heb vandaag geen enkel argument om dat te veranderen. Er is in dat dossier wel sprake van de aanleg van kunstgrasvelden. Ondertussen is het echter duidelijk geworden dat er ook een grote nood is aan enkele moderne, nieuwe of aangepaste, voetbalstadions in Vlaanderen en in het Brusselse hoofdstedelijk gebied.

Verscheidene clubs en stedelijke overheden maken plannen of hebben al concrete projecten op stapel staan. Ik wil in elk geval met de bestuursverantwoordelijken van die clubs en steden overleg plegen om te kijken of een samenwerking mogelijk en wenselijk is. Dat kan op vele manieren gebeuren. Als u verwijst naar de plannen voor het stadion van Club Brugge, dan hebt u ongetwijfeld ook al gehoord van de polemiek die daarover is ontstaan. Ik wil mijn verantwoordelijkheid daarin opnemen en de problematiek onder ogen zien, zowel met de argumenten van het clubbestuur als die van de actievoerders tegen het nieuwe stadion. Ik krijg daar dagelijks brieven over en mensen spreken mij daarover aan. Als minister van Sport ben ik in de eerste plaats minister voor alle sportbeoefenaars en voor alle soorten sportinfrastructuur; niet alleen voor die van de erkende sportfederaties.

Mijn rol in de projecten voor de bouw van voetbalstadions hoeft in deze fase zelfs niet noodzakelijk meteen gespeeld te worden door cash geld op tafel te leggen. Het kan ook een ondersteuning zijn bijvoorbeeld naar reglementering inzake ruimtelijke ordening of het opzetten van PPS-constructies. De afgelopen zes maanden hebben het kabinet Sport, BLOSO, het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media, het Vlaams Kenniscentrum PPS en PMV immers de nodige ervaring opgedaan met betrekking tot het opstellen van PPS-constructies voor sportinfrastructuur.

Ik ben daarom ook van plan een dossier voor te leggen aan de Vlaamse Regering waarin ik zal voorstellen om

met de steun van de Vlaamse Gemeenschap en in samenwerking met private en andere publieke partners, een aantal voetbalstadions in Vlaanderen te realiseren. Vooraleer ik zelf naar de Vlaamse Regering stap, wil ik uiteraard eerst een ernstige behoefte- en haalbaarheidstudie laten uitvoeren om exact te bepalen hoeveel en welke stadions er nodig zijn. Er kan dus geen sprake zijn van het willekeurig inplanten van voetbalstadions. Dit moet het onderwerp zijn van een strategische besluitvorming. We moeten eerst kijken wat vanuit sportief en niet vanuit commercieel oogpunt, de noden zijn in verband met voetbalstadions. Op basis van die studie wil de Vlaamse Regering nagaan welke inspanningen er kunnen gebeuren. Vooralsnog zal er vanuit de Vlaamse Regering niet veel bewegen.

Elk project dient weliswaar naar omvang, inhoud en uitbating op zich – project per project – bekeken te worden en dient gepaard te gaan met een kostenbatenanalyse. Ik zou dit dus geen koerswijziging noemen, veeleer een verder invullen van mijn opdracht en ambitie als minister van Sport om het tekort aan gepaste en noodzakelijke sportinfrastructuur in Vlaanderen weg te werken.

Uw tweede vraag met betrekking tot de jeugdwerking kan ook worden omgedraaid. Is zo'n behoeftestudie en eventuele participatie in stadionprojecten geen ideaal middel om de voetbalbond te overtuigen van een reorganisatie? De KBVB beroept zich op de vrijheid van vereniging. Met een dergelijk project, naast de al eerder beloofde aanleg van kunstgrasvelden en mogelijk nog andere investeringen, begrijpt de voetbalbond dat ze aan de Vlaamse overheid in elk geval een aantrekkelijke partner heeft. Ik zeg niet dat de investering als voorwaarde gekoppeld is aan de reorganisatie van de voetbalbond. Het gaat hier ten slotte over projecten die gelieerd zijn aan clubs. Ik moet echter benadrukken dat het in mijn contacten met de voetballeiders als zeer overtuigend wordt ervaren. Ik heb een paar dagen geleden alle eerste- en tweedeklasseploegen gezien. Binnenkort zie ik nog die van derde en vierde klasse. Er is echt wel evolutie. Maandag heb ik met de leiding van de KBVB gesproken en ik ben voorzichtig optimistisch. Het hoeft met andere woorden niet eens uitgespeeld te worden als drukingsmiddel, het is automatisch een middel om te overtuigen.

Maandag heb ik dus een gesprek gehad met François De Keersmaecker, die hierover achteraf zelf een persbericht heeft verstuurd om uiting te geven aan zijn voldoening. Het is eens iets anders. Ik kan eraan toevoegen dat er een concreet perspectief is op vooruitgang in dit dossier. Ik heb ook wel begrip voor de praktische problemen waarmee de voetbalbond als grote sportorganisatie met 150 personeelsleden en een inderdaad logge structuur te maken krijgt als die vereniging een grondige herstructurering moet doorvoeren en opgedeeld wordt in een aantal entiteiten. De voet-

balbond is er vooral voor beducht – zoals de heer De Keersmaecker hier op 18 januari 2007 tijdens een hoorzitting ook heeft aangegeven – dat de middelen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking zouden worden gesteld, niet alleen dienen om de meerkost als gevolg van die splitsing te betalen, maar dat er extra geld kan worden geïnvesteerd in de jeugdwerking (*Parl. St. Vl. Parl. 2005-06, nr. 7921/2*). We zijn hen daar volop van aan het overtuigen. Zoals u uiteraard weet, vereist het decreet op de sportfederaties volledige autonomie van de liga's, ook al kan er nog in een gemengde competitie worden gespeeld. Dit betekent dat een aantal diensten en commissies binnen de voetbalbond moeten worden opgesplitst. Denk maar aan de boekhouding, de centrale aansluitingsdienst, maar ook de technische of disciplinaire commissie.

Ik heb afgesproken dat er nu een inventaris wordt gemaakt van al wat aangepast moet worden om in aanmerking te kunnen komen voor erkenning. Op basis van die inventaris zullen we dan onze besprekingen verderzetten.

Zoals gezegd, heb ik intussen ook met de clubs van eerste en tweede klasse gesproken, omdat ik vooruit wil in dit dossier. Indien er niet met de voetbalbond zou kunnen worden verder gewerkt, wil ik rechtstreeks met de clubs onderzoeken hoe de jeugdwerking verbeterd en gestimuleerd kan worden. Want ook hierin geldt het motto dat ik als minister mijn verantwoordelijkheid moet opnemen voor alle sportende Vlamingen. Dat geldt uiteraard vooral tegenover de jongere sporters, om hen voldoende kansen en kwalitatieve mogelijkheden te bieden.

Mijnheer Sauwens, ik deel uw bezorgdheid. De investeringen in grote stadions mogen geen hypotheek leggen op de normale sportwerking. Ik heb gepoogd hierover duidelijkheid te geven. We moeten extra middelen zoeken.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, ik vind het antwoord ruim onvoldoende. Ik begrijp dat u zegt dat de noorderburen eerst duidelijkheid moeten scheppen. Toch is het teleurstellend dat u niet kunt antwoorden op de vraag of Vlaanderen de potentie heeft om een voortrekkersrol op te nemen door er een secretariaat te vestigen. Daarmee zou u belangrijke signalen kunnen geven, ook aan de noorderburen.

U kunt er zeker van zijn dat ik die vragen opnieuw zal stellen na 15 februari. Ik hoop dan concretere antwoorden te krijgen.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw De Ridder, ik hoef volgens het Reglement van het Vlaams Parlement zelfs niet te antwoorden op hypothetische vragen.

Mevrouw Annick De Ridder: Daarom zal ik er ook op 15 februari op terug komen. U zult dan niet kunnen zeggen dat mijn vragen hypothetisch zijn.

Aan de collega's wil ik toch duidelijk zeggen dat ik nergens heb gesteld dat er een financiële injectie moet worden gegeven aan failliete clubs of aan clubs in moeilijkheden. Als u mijn vraag goed leest, zult u zien dat ik het heb over het faciliteren van de organisatie van een WK. U weet ook dat wij, liberalen zeker geen vragende partij zijn om zo maar geld over de balk te gooien. VLD-minister Van Mechelen zou daar trouwens niet mee kunnen lachen. Wel ben ik er voorstander van dat Vlaanderen een voortrekkersrol opneemt om PPS-constructies op te zetten. Ik wil ook dat wordt gezorgd voor de randbegeleiding om een dergelijk evenement mogelijk te maken.

Mijnheer de minister, ik neem er akte van dat u bereid bent om op 15 februari of nadien verder op de zaak in te gaan. U zult me op die dag dan ook terugzien met mijn vraag naar de rol die u denkt te spelen.

Minister Bert Anciaux: Ik kijk er naar uit.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Schueremans het mooie boekje dat de heer Sauwens heeft meegebracht ook heeft gelezen. Op een andere pagina staat bijvoorbeeld: "Door de vele voetbalwedstrijden was het veld van het Feyenoordstadion vrijwel ongeschikt geworden voor popconcerten." (*Gelach*)

Mijnheer de minister, ik ben tevreden met het antwoord op mijn vraag. U stelt dat die 225 miljoen wordt ingezet voor het Sport voor Allen-beleid. Dat stelt me gerust. Dat wil niet zeggen dat ik vind dat er niets mag worden gedaan voor de andere stadions. Het Sport voor Allen-beleid mag daar echter niet onder lijden.

Los van de structuur van de voetbalbond of de voetbalbonden, moet het voetbal zich eens goed bezinnen, wil ze nog een toekomst hebben in de Lage Landen. We worden omringd door landen met een sterke competitie. Ik verwijs naar Frankrijk, Duitsland, Engeland en, iets verder, Spanje en Italië. Zowel de Belgische als de Nederlandse competitie zitten in de hoek waar de klappen vallen.

Topvoetbal moet kansen krijgen. Het is een economisch product. Ik begrijp dan ook de vraag van bepaalde clubs naar een degelijk stadion. De heer Caron heeft gezegd dat de inzichten van Club Brugge gewijzigd zijn. Als een club qua business seats niet aan de vraag kan voldoen, dan loopt ze inkomsten mis. Voetbal op dat niveau is business.

Het is niet aan de politiek om de inzichten te doen rijpen. Er moet wel een samenhang zijn. De politiek moet kansen bieden en de voorwaarden creëren, onder andere via de wetgeving. Ik denk daarbij aan de federale overheid. Eigen spelers met talent moeten nu meer belasting betalen dan buitenlanders.

Mijnheer de minister, ik ben tevreden met uw antwoord. U zegt dat u het gesprek wilt aangaan. Het probleem is natuurlijk dat u nog geen echte gesprekspartner hebt. Ik vraag u om op de ingeslagen weg verder te gaan zodat de voetbalsport optimale kansen krijgt, zowel aan de top als aan de basis.

De voorzitter: We hopen ook u terug te zien op 15 februari.

Het incident is gesloten.
